

Güllü (Serap Hanım) (Orhan Kemal'in "Hanımın Çiftliği" adlı Romanı) **Uyumsuz**

Karakter Önceleri fabrikada işçi olarak çalışan Güllü, ailesi tarafından Ramazan'a satılacak kadar pasif biri iken çiftliğe gelip hayatla mücadeleye başladığı günden itibaren ise değişmeye başlar. Muzaffer Bey'in namını ve gücünü kullanmak isteyen Güllü, eski sevdiği Kemal'i dahi unutmaz. Muzaffer Bey ile yaptığı evlilik ile hem çiftliğin Serap Hanım'ı olur hem de giyinişi, süslenişi, yapıkları ile değişik bir kız olur. Eski mahallesini küçümser, beğenmez, annesi ve dostu Pakize onun için her ne kadar önemli olsa da kendini oraya ait hissetmez. Abisinden ve babasından nefret duyan Güllü, kocası öldürülünce çiftliğin hanımı olarak ipleri eline alır ve gücü ile istediği erkeği elde etmeye başlar. Önce Zekai, sonra Şerif ardından da avukatı kendine yakıştıran Güllü, ahlaksız, alafanga/özenti ve kıskanç bir karakterdir. Kocasından öğrendiği gösterişi seven kadının çiftliği Habib tarafından yakılır kendi canı ise hamile olduğu için bağışlanır.

Aktiviteler Çiftliğe geldikten sonra hayatı, yaşam şekli değişen Güllü, yabancı kadınlara ve yabancı dile özenir. Kaman, piyano çalmak davetlerde dans etmeyi öğrenmek ister. Hep göz önünde olmak ve beğenilme ihtiyacı duyan Güllü, kocası ile yurt dışına gitmek ister bunun için pasaport çıkartırlar. Sürekli, viski gibi içki türvelerini içerek çoğu zaman sarhoş olan kadın, kocasından da apartman daireleri isteyerek lüks içinde yaşamak ister. Köyde kadınlar araba kullanmazken Güllü köyde araba kullanarak herkese hava atar. Kendine çok güvenen Güllü, alışverişi yapmaya şehre gider aldıklarından düzinelerce alır.

ÖRNEK ANILAR

Mutsuz Güllü, zorla gönderildiği Muzaffer Bey'in evindeki ilk günlerinde hem ağlar hem de annesini ve sevdiği Kemal'i düşünür durur. Kemal'i dövdükleri daha fenası ölümüne sebep oldukları için babasından da abisinden de nefret eder: "İçini çekti, yaşaran gözlerini elinin tersiyle sildi. Kemal ölmemeliydi, ölmemeliydi ki... Ölmeseydi ne isi vardı burada? Evde olurdu simdi. Annesinin yanında. Annesi!.. Zavallı annesi... Ne yapıyordun şimdi acaba? Ağlıyor muydu? Zorla gönderilen kızı için ağlıyor, kocasına beddua mı ediyordun?"

Kindar Çiftlikte de kendisini Zaloğlu ile bir araya getirmeye çalışan Gülizar, Yasin ağa ve Seyyare bacıya reddini çekerek, "atın yerine eşeği bağlamam" der. Bundan böyle Güllü'nün tek amacı kendilerini para ile satan babası ve abisinin dediğinin zıddını yaparak, onlardan öfkelerini çıkarmak ister: "Orda babama da, Reşit düzüsüne de söyledim. Beni göndermeyin, basınıza oyun komaz çıkarır, sizi rezil ederim, dedim. Dinlemediler. Çeksinler cezalarını. Üstüme düşmeyin benim! Ya çeker vururum kendimi, ya da kaldırırsın atarım bir yerden, belâ olurum basınıza!"

Dikbaşlı Kendi bildiğini okumak isteyen Güllü, kimsenin direktmesine, zor durumda kalmasına, küçümsemesine önem vermeyerek aklındakini yapmaya koyulur. Bu da hem kendisini ikna etmeye çalışan Gülizar'ı da Yasin ağayı da çileden çıkarır: "Sasırdım kaldım, dedi. Elâlem evlenecek, avrat sahibi olacak, tasası bana düştü. Kız kız değil ki, yedi denizin dışarı attığı!"

Hasetçi Kendi ailesinden yana fakir bir hayat süren ve bir fabrika işçisi olarak çalışmış olan Güllü'nün düzgün malzemeden yapılmış bir banyo görmesi ile kendi durumunu mukayese etmesi bir olur, zira Güllü daha evvel böyle bir ev, böyle bir banyo görmemiştir, hemen Kemal aklına gelir ve banyoyu kendisinde hayal eder: "İçeri girdi. Pırl pırl duvarları elledi. Böyle mermer görmemişti hayatında. Fabrika ustabaşısının evinde de var mıydı acep böylesi? Kemal ölme, ustabaşı olsaydı, onların da böyle hamamları olurdu. İçini çekti."

Özgüvenli Güzel olduğunun ve gençliğinin farkında olan Güllü, ağanın kendisini beğeneceğinden emindir: "... Masanın yanına gitti. Aynayı aldı. Kendini hayranlıkla uzun uzun seyretti. Güzeldi. Ondan da, ötekilerden de, herkesten de güzeldi. Hem güzeldi, hem de genç. Bey kendisini görse... ...O kart karı o kadar güzel erkeği lâyük değildi işte!"

Çelişkili Güllü başta Kemal'i sever ve onu unutamıyor gibi görünmesine rağmen Muzaffer Bey'i gördükten ve onunla birlikte olmaya başladıktan sonra aklı fikri tamamen değişime uğrar. Güllü bundan sonra kin tutmak yerine hayatı Muzaffer ile dolu dolu yaşamaya bakar: "Güllü'nün kafasından da silinmişti dünya. Ne Zaloğlu, ne Yasin Ağa, ne babası, ne berber Reşit, ne hapishanedeki kardeşi, hatta ne de öldürülen, sevgilisi Kemal! . O kadar ki, ilk günlerde onu adamakıllı hırpalayan Gülizar'ı bile unutmuş, Muzaffer Beyin kuvvetli kollarından başkasını düşünmüyordu."

Alafanga/Özenti Gördüğü hayata kendini adapte etmek için çalışan Güllü, üstünü başını, konuşmasını, kalkmasını değiştirmekle kalmaz bir de adını değiştirerek girdiği davetlerde dikkat çekmek ister, Muzaffer Bey'e adını Serap ile değiştirmek istediğini dile getirir: "İsmimi beğenmiyorum, dedi. — Niçin? Fena mı? — Hem fena, hem de... — Hem de? — Çok adı! Gerçekten de öyleydi. Bundan böyle sosyeteye girip çıkacaklar, kibar toplantılarına katılacaklardı. — Peki, dedi. Ne olmak istiyorsun? Gene kulaklarına kadar kızarak: — Serap! diye mırıldandı. — Serap mı? Hiç de fena değil. Şehre indiğimizde bir taşla iki kuş vuralım. Hem nikâh işine

başlayalım, hem de isminin tebdiline. Nüfus kâğıdını aldı. Sayfaları çevirirken, doğum tarihine gözü ilişince, yeni bir müşkülle karşılaştıklarını anladı.”

Kibirli Güllü eski mahallesinde annesi ve en sevdiği arkadaşı Pakize’yi görmeye gittiğinde ne kadar eski günlerdeki kadar hassas ve duygusal olsa da büyüdüğü evi de mahallesini de beğenmez ve banal bulur: “Etrafına bakmıyor, herkesi, her şeyi çok banal buluyordu. Eteğini hafifçe kaldırdı, sanki hususîden isteksizce indi. Eteğinin ucu hep elinde, avlu kapısından girdi. Bu avlu da ne kadar pisti Yarabbi! Peki, ama orda annesinin odasında yere mi oturacaktı? Yahut mindere mi? Oturamazdı, oturamazdı doğrusu. Ne diye güzelim elbiselerini kırıştırırsın? Eteğinin ucunu bıraktı. Portatif iskemlelerden birisini mi götürseydi acaba? Tamam. Avlu halkı amma da şaşardı ha! Şaşsınlar. O artık eski Güllü değildi, anlamaları lâzımdı.”

Kıskanç Kocasını ile gittikleri av partisinde adamın İsviçreli metresinin konuşulanları anlaması için Fransızca tercüme etmesi Güllü’ye değişik geldi. Adamı hayranlıkla izlerken kendisinin de konuşmak ve hemen öğrenmek istediğini kocasına belirtir. Hatta sadece İngilizce, Fransızca öğrenmekle yetinmek istemez, yanında keman, piyano, dans da ister: “Günün birinde böyle Fransızca konuşabilecek miydi? Kocasına usullacık sordu.”

Şehvetli Kocasının ölümünün ardından ahlaki dengesini tamamen yitiren Güllü, cinsel dürtüleri ve arzuları tarafından yönetilen şehvetli bir kadına dönüşür. Eski dostunun kocasının ölümü sonrasında tekrar evlenip evlenmeyeceğini sorduğunda her ne kadar kızı geçiştirse de içinde fırtınalar kopar: “Evlenecekti elbette. Geceleri karyolada tek basına kuduruyor. Uykuları kaçıyor. Ama Pakize'ye tek kelime söylemedi.”

Ahlaksız Kadınlığını bedeninin sevilmesi olarak değerlendiren, yakışıklı ve güçlü adam arayışında olan Güllü (Serap Hanım), kocası ölünce yanında bir erkek olsun da kim olursa olsun gibi bir düşünceye dalar: “Güllü de yalnız kalmak ihtiyacıydı. Ama bu erkek Zekai yahut bir başkası olurmuş... Önemli değildi. Bir erkek, kuvvetli, kudretli bir erkek olsun da. Pakize, Güllü’nün bir işaretiyle, razı oldu. Berber Resifle birlikte kalktı. Hamza da gittikten sonra yalnız kaldılar. Zekai'nin elleri titriyordu.”